

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดระยอง
MANAGEMENT OF AGRO-TOURISM IN RAYONG PROVINCE

ยุภาดี ไหมสุขสวัสดิ์* สุรียา รักษาเมือง** สมาน งามสนิท***

Yuphadee Yaemsuksawat, Suriya Raksamueng, Sman Ngamsnit

Received: March 17, 2019

Revised: December 21, 2019

Accepted: December 27, 2019

บทคัดย่อ

บทความนี้ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ 1. เพื่อศึกษาบริบททั่วไปของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดระยอง 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดระยอง และ 3. เพื่อเสนอวิธีการทางพระพุทธศาสนาในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดระยอง

ระเบียบวิธีการวิจัยเป็นแบบผสมวิธี การวิจัยเชิงคุณภาพรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 21 คน และสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจำนวน 12 คน โดยการเลือกแบบเจาะจงและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา การวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 400 คน โดยการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) คำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของทาโรยามาเน่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม

* Doctor of Public Administration (Inter-national program) Faculty of Social, Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

** Department of Political Science, Faculty of Social Science, Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

*** Department of Political Science, Faculty of Social Science, Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

ข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.969 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่, ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. บริบททั่วไปของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดระยองเหมาะสำหรับการพักผ่อนกับครอบครัว นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ชอบสวนผลไม้ ระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรคือค้างคืน 1 คืน และช่วงเวลาที่เหมาะสมคือวันเสาร์-อาทิตย์ แหล่งข้อมูลที่สำคัญสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรคือสื่อออนไลน์จากที่ต่างๆ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดระยองโดยใช้ทฤษฎีส่วนประสมการตลาดอยู่ในระดับมาก 1) ด้านแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเรื่องการมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีและควมมีเอกลักษณ์ที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมท้องถิ่น 2) ด้านราคารักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเรื่องราคาที่เหมาะสมและมีความคุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้รับ 3) ด้านสถานที่ตั้ง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเรื่องการค้นหาเส้นทางผ่าน GPS และการมีป้ายบอกทางที่ชัดเจนตลอดเส้นทาง และ 4) ด้านการบริการ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเรื่องการดูแลเอาใจใส่นักท่องเที่ยวที่ดีและให้บริการอย่างรวดเร็ว

3. วิธีการทางพระพุทธศาสนาในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามหลักสัปปุริสธรรมเพื่อคุณภาพชีวิตของชุมชนในจังหวัดระยอง คือ 1) ธัมมัญญา (รู้จักเหตุ) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวางแผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและการกำหนดบทบาทในการทำงานของแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม 2) อตถัญญา (รู้จักผล) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรทราบเกี่ยวกับผลดีหรือผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี และนำมาวางแผนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร 3) อัตตัญญา (รู้จักตน) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ดำเนินกิจการสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของชุมชนและเหมาะสมกับความรู้ของผู้ประกอบการ ซึ่งนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร 4) มัตตัญญา (รู้จักประมาณ) โดยภาพรวม แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีการดำเนินกิจการได้อย่างเหมาะสมโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 5) กาลัญญา (รู้จักกาล) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเปิดให้บริการตรงเวลา และให้บริการอย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ 6) ปริสัจญญา (รู้จักชุมชน) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ดำเนินกิจการสอดคล้องกับวัฒนธรรมชุมชน และสร้างประโยชน์ให้กับชุมชน 7) ปุคคลัญญา (รู้จักบุคคล) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยวและบุคคลอื่นๆอยู่ในระดับที่พึงพอใจ และสามารถสรรหาบุคลากรที่ดีเข้ามาปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ : การจัดการ, การท่องเที่ยวเชิงเกษตร, การท่องเที่ยว, นักท่องเที่ยว

ABSTRACT

Objectives of this research were 1. to study general contexts of Agro-tourism in Rayong province, 2. to study the factors affecting the Agro-tourism in Rayong province, and 3. to propose the Buddhist method supporting Agro-tourism management in Rayong province.

Methodology was mixed method. The qualitative research was conducted by in-depth interviewing 21 keys informants and focus group discussion with 12 specialists who were the expert in Agro-tourism which selected by purposive samplings and analyzed by using analytic induction technique. The quantitative research was conducted from the samples of 400 respondents who are the Thai tourists by accidental sampling. The sample size was derived from the the Taro Yamane Table. The tool used for data collection was questionnaire at reliability level all of copy is 0.969. Statistics used to analyze data were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

Findings were as followings:

1. The general contexts of Agro- tourism in Rayong province was suitable for relaxation with family. Mostly of Thai tourists were favorite the orchard. The suitable duration for Agro-tourism was overnight one night and most appropriate time on Saturday – Sunday. The important information sources for Agro-tourism was others online media.

2. The factors affecting the Agro-tourism in Rayong province by Marketing Mix Theory in high level. 1) Agro-tourism attraction, mostly tourists focus on the good security and had unique and reflected local culture, 2) price, mostly tourists focus on charged reasonable fee and worthy with benefits, 3) location most tourists focus on finding directions via GPS and had the clearly signs along the way, and 4) service, most tourists focus on good take care the tourists and quick service.

3. Buddhist methods to support the Agro-tourism management base on Sappurisa Dhamma for community life quality in Rayong province were 1) Dhammaññutā (Knowing the Cause), Agro-tourism attractions planned the Agro-

tourism management and defined the role of each staffs were suitable, 2) Atthaññutā (Knowing the Purpose), Agro-tourism attractions knows that the happening of anything what effect good or bad with the tourists and led to plan for achieve the objectives of organization, 3) Attaññutā (Knowing yourself), Agro-tourism attraction are take action according with environment community, community culture, and suitable for the entrepreneur's knowledge and abilities which led to achieve the objectives of organization, 4) Mattaññutā (Knowing how to be temperate), Agro-tourism attractions take action appropriately overview base on the Sufficiency Economy Philosophy, 5) Kālaññutā (Knowing the Proper time), Agro-tourism attractions opened service on time and provided service with the tourist in appropriate circumstance, 6) Parisaññutā (Knowing the community), Agro-tourism attractions take action according with culture community and created the benefits to community, and 7) Puggalaññutā (Knowing the individual), Agro-tourism attractions practiced with any people in satisfied level and recruited the staffs for working suitable.

Keywords: Management, Agro-tourism, Tourism, Tourists

1. INTRODUCTION

Agro-tourism is the one of travel type. It refers to the journey on the agrarian area, agro-forestry, farmland, herb garden, livestock farm and animal husbandry. Maybe visit to enjoy or add the new experiences such as visiting the sunflower field, feeding sheep, milking cow, etc.

Agriculture is an important and dynamic part of Thailand's economy and way of life, and contributes significantly to the country's unique identity. Thailand has a variety of attractions and the natural resources available, including traditional and folk culture that is unique, which is something to attract tourists both Thailand and foreigners. Moreover, agricultural products, including vegetables, fruit, with good taste and reputation of each province is a key factor in Agro-tourism business. As a result, income distribution to the business sector in the community, such as accommodation, transport,

food. It also helps solve the problem of farmers due to productivity changes according to the weather, price volatility, as well as productivity is rising production costs.

Special features of the Agro-tourism provide opportunities for visitors to experience the lifestyle community such as fruit picking and eating fresh fruit in orchards, taste the local cuisine, learn the ways of life and the well-being of farmers, which are activities that impact on the community by making the organic growers will help foster the conservation and rehabilitation of biodiversity contributes to sustainable agriculture. In addition to responding to treatment, rehabilitation, as well as income and then also need to conserve nature too.

Rayong is the one of eastern provinces of Thailand. It has many famous travel places such as beach, local restaurant and garden. Agro-tourism combines agriculture and visit inside the garden and focuses on the interaction between the tourists and nature.

Rayong province has the natural resources that are suitable for Agro-tourism, but must increase the management of resource for create the systematic and sustainable development to lift the quality of life community through cooperation from all sectors.

For the reason above, I think the Rayong province is the center of Agro-tourism because it is an important economic province, rich nature resource and tradition of farmer community. Therefore, I used the Rayong province as a research unit in this study.

2. OBJECTIVES OF THE RESEARCH

- 2.1 To study general contexts of Agro- tourism in Rayong province.
- 2.2 To study the factors affecting the Agro-tourism in Rayong province.
- 2.3 To propose the Buddhist method supporting Agro-tourism management in Rayong province.

3. RESEARCH METHODOLOGY

This research used mixed methods. Qualitative method was collected data by in-depth interview from the 21 key informants and 12 specialists for focus group discussion. The 21 key informants, purposefully selected from the local Agro

– tourism entrepreneurs, community leaders, stakeholder. The reason chose this group because they were responsible persons, entrepreneurs, and community leaders in Agro-tourism both directly and indirectly. After conclusion field data, researcher used this data to focus group discussion with 12 specialists. The researcher selected the specialists who expertise in Agro-tourism.

Research tool by structured in-depth interview and discussion topic for focus group discussion. The in-depth interview data and focus group discussion were analyzed by descriptive interpretation.

Quantitative method, the population used in the research study is the number of Thai tourists who visited at Agro – tourism place in Rayong Province which the exact population cannot be identified.

The sample derived from the population of Thai tourists who visited at Agro-tourism place in Rayong Province where the researcher defined and the exact population cannot be defined. Research use the Taro Yamane Table (1973) follow as below, by non-probability sampling that the given error is 0.05. The sample size is 400 people.

4. CONCLUSIONS

4.1 Activities for Agro-tourism in Rayong province suitable for relaxing mostly had 232 people (58.0%). Types of Agro-tourism that the tourists most favorite orchard had 171 people (42.8). The suitable duration for Agro tourism was overnight 1 night had 225 people (56.3%). Mostly samples think that A person or group who suitable with activities of Agro-tourism was family had 259 people (64.8%). Mostly samples think that the most appropriate time to go to journey of Agro-tourism was Saturday – Sunday had 242 people (60.5%). Important information sources for Agro-tourism which the tourists got it was the others online media had 166 people (41.5%). Suggestions for the general contexts of Agro-tourism in Rayong province were the Agro-tourism of Rayong province where silvan and good view but it not as prominent as the sea or island. It should increase the advertising of Agro-tourism through the online media.

4.2 Factor of attraction found that the overall of average in high level (\bar{x} = 3.97, S.D. = 0.55). Factor of price found that the overall of average in high level (\bar{x} = 4.12, S.D. = 0.53). Factor of location found that the overall of average in high level (\bar{x} = 3.88, S.D. = 0.51). Factor of service found that the overall of average in the highest level (\bar{x} = 4.38, S.D. = 0.48). Suggestions for the factors affecting the Agro-tourism in Rayong province were most of the Agro-tourism attractions provided very good service but there are also problems of the fruits and some agricultural products were not enough with demand of tourists.

4.3 Dhammaññutā (Knowing the Cause) found that the overall of average in high level (\bar{x} = 4.17, S.D. = 0.37). Atthaññutā (Knowing the Purpose) found that the overall of average in high level (\bar{x} = 4.16, S.D. = 0.49). Attaññutā (Knowing yourself) found that the overall of average in the highest level (\bar{x} = 4.79, S.D. = 0.39). Mattaññutā (Knowing how to be temperate) found that the overall of average in the highest level (\bar{x} = 4.40, S.D. = 0.50). Kālaññutā (Knowing the Proper time) found that the overall of average in the highest level (\bar{x} = 4.36, S.D. = 0.56). Parisaññutā (Knowing the community) found that the overall of average in the highest level (\bar{x} = 4.67, S.D. = 0.45). Puggalaññutā (Knowing the individual) found that the overall of average in the highest level (\bar{x} = 4.56, S.D. = 0.49). Suggestions for Agro-tourism management in Rayong province base on Sappurisa Dhamma with modern science Agro-tourism attractions uses the knowledge of organic agricultural or the agriculture base on New Theory of Sufficiency Economy Philosophy which good represented to local culture but it also lacked the knowledge of management, marketing and information technology which supported the Agro-tourism such as homestay, car service, event promote marketing, online marketing, etc.

5. DISCUSSIONS

The Subdistrict Administration Organization plan the long-planning to create collaboration of all sector viz public sector, private sector, and civil sector. Takan

Monastery has supported the place to build a floating market where will be the Agro-tourism place. IRPC Public Company Limited supports the innovative of fertilizer spray machine for the agricultural sector. Then, continue by the public sector and cooperate with villagers according with **Phrakru Sriworawinit** who study the topic research is “Community Participation in The Buddhist Archaeological Management in Phayao Province” result that the participation of the community in management is characterized by having a group of people who related the people in community viz the local government sector and government organizations (1) having the participation of the temple and the people in community, (2) having the participation of the community and the local government, (3) having the participation of the local government and government organizations, (4) having the participation of the community and government organizations, and (5) having the participation of communities and educational institutions.

Each community creates identity of local community which is the strength point. Public sector supports the budget and provide the specialist to train the knowledge such as accounting, marketing, management, administration. Encourage villagers emphasize the Agro-tourism in their own gardens for sustainability, focus on being a good host and good service mind. Create the teamwork and cooperation from all sectors to promote the Agro-tourism according with **Teerawatt Sankom** who study topic research is “A Strategy for Sustainable Cultural Tourism Development in Accordance with Buddhism of Local Administrative Organizations in Loei Province” result that Loei Province has a strength in the cultural tourism resources, which is unique and outstanding to the local area and gained the support or promotion of cultural tourism from concerned government agencies including budget support, public relations, and academia. In addition, the community has a harmonious social and cultural pattern. Therefore, it is possible to develop sustainable cultural tourism by adopting the principles of Buddhism in order to develop sustainable cultural tourism.

6. RECOMMENDATIONS

6.1 There should be defining the policies for promote Agro-tourism which accordance with the strength point of each community.

6.2 There should be defining the policies for staff who responsible the Agro-tourism.

6.3 There should be defining the policies by collaborate with the education sector to design the Agro-tourism program.

6.4 There should be defining the policies for activities or services that support the Agro-tourism.

References

Phrakru Sriworawinit. (2016, May – August): Community Participation in The Buddhist Archaeological Management in Phayao Province. *Journal of MCU Social Science Review*,5(2), 141.

Teerawatt Sankom. (2018, April - June). A Strategy for Sustainable Cultural Tourism Development in Accordance with Buddhism of Local Administrative Organizations in Loei Province. *Journal of MCU Social Science Review*, 7(2),410-411.

Marayat Yothongyos. *Determining the Sample for Research*, [Online], Source: <http://www.fsh.mi.th/km/wp-content/uploads/2014/04/resc h.pdf> [13 March 2019].